Algorytmy kodowania predykcyjnego

- 1. Zasada kodowania
- 2. Algorytm JPEG-LS
- 3. Algorytmy CALIC, LOCO-I
- 4. Algorytmy z wielokrotną rozdzielczością. Progresywna transmisja obrazów

Kompresja obrazów - zestawienie

	Huffman	Huffman	St. kompr.	St. kompr.
Obraz		różnice	Huffman	Huffman
				różnice
1_ch	57 504	32 968	1.14:1	1.99 : 1
2_ch	61 430	38 541	1.07 : 1	1.70 : 1
Ziemia	40 543	33 880	1.62:1	1.93:1
Miasto	58 374	52 643	1.12:1	1.24 : 1

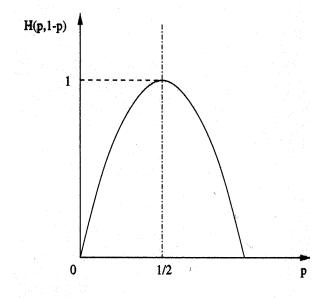
Algorytmy kodujące różnice wyraźnie lepsze.

Jaki jest tego powód?

Zasada kodowanie predykcyjnego

- ☐ Im bardziej zróżnicowane prawdopodobieństwa wystąpienia symboli tym większą kompresję można uzyskać
- Przykład 1: alfabet dwuznakowy, prawdopodobieństwa p, q; p + q = 1.

Entropia H = -p
$$\log_2 p - (1-p) \log_2 (1-p)$$

Entropia osiąga maksimum gdy

$$P = q = 0.5$$
, minimum gdy p lub

$$q \rightarrow 1$$

Zasada kodowanie predykcyjnego – c.d.

Przykład 2 – alfabet ośmioznakowy:

a_1	a_2	a_3	a_4	a_5	a_6	a_7	a_8	Н
1/8	1/8	1/8	1/8	1/8	1/8	1/8	1/8	3
1/16	1/16	3/16	3/16	3/16	3/16	1/16	1/16	2.811
1/128	4/128	16/128	43/128	43/128	16/128	4/128	1/128	2.228
0.001	0.01	0.05	0.439	0.439	0.05	0.01	0.001	1.626

Im bardziej zróżnicowane prawdopodobieństwa, tym mniejsza entropia, czyli mniejsza średnia bitowa.

Zasada kodowanie predykcyjnego – c.d.

- Jak osiągnąć taką sytuację?
  - Użyć odwracalnego przekształcenia transformującego ciąg wejściowy na ciąg o zróżnicowanych prawdopodobieństwach
  - Używać innego rozkładu prawdopodobieństwa dla każdego symbolu, by zwiększyć prawdopodobieństwo wystąpienia kodowanego symbolu (kontekst)
  - Zadbać, by dekoder bez żadnej dodatkowej informacji "wiedział" jakiej transformacji lub jakiego rozkładu użyto → przekształcenie odwrotne lub rozkład będzie do odtworzenia bez żadnych dodatkowych informacji (np. na podstawie znajomości wcześniej zakodowanych elementów).
- ☐ Tak działające algorytmy = algorytmy kodowania predykcyjnego.

Kodowanie przedykcyjne – przykład

☐ Przykład – kodowanie różnic:

• Predykcja: $\underline{x}_n = x_{n-1}$

• Transformacja: $x_n \rightarrow e_n = x_n - \underline{x}_n$

Rozkład różnic bardziej zróżnicowany – kompresja

• Przykład: plik 2_ch, fragment (8 x 16 pikseli) Rozkład oryginalnych zmiennych:

66	67	68	69	70	71	72	73	74
3	13	11	29	25	27	8	8	6

Rozkłąd różnic

-3	-2	-1	0	1	2	3	4	42	43	44	45
2	5	24	44	27	12	4	1	1	2	2	3

Dekodowanie – odkodowanie e_n , następnie wyliczenie x_n – transformacja odwracalna.

Algorytm JPEG-LS

- ☐ Dla każdego piksela liniowa predykcja w oparciu o wartości 3 sąsiednich pikseli
- 8 możliwych schematów predykcji
- ☐ Błędy predykcji kodujemy algorytmem entropijnym

С	В	
A	X	

Nr	Formuła
P0	bez predykcji
P1	A
P2	В
P3	С
P4	A + B - C
P5	A + (B - C)/2
P6	B + (A - C)/2
P7	(A + B)/2

<u>Uwaga:</u>

(0,0) – zawsze P0

(0,i) – zawsze P1

(i,0) – zawsze P2

Algorytm JPEG-LS – c.d.

Wyniki:

Obraz	P0	P1	P2	Р3	P4	P5	P6	P7
1_ch	53 431	37 220	31 559	38 261	31 055	29 742	33 063	32 179
2_ch	58 306	41 298	37 126	43 445	32 429	33 463	35 965	36 428
Ziemia	38 295	32 295	32 137	34 089	33 570	33 057	33 072	32 672
Miasto	56 061	48 818	51 283	53 909	53 771	53 520	52 542	52 189

- Na ogół dla różnych obrazów optymalne różne metody
- Kodowanie predykcyjne wyraźnie lepsze od metod słownikowych
- Jeżeli nie kodujemy w czasie rzeczywistym próbujemy wszystkie schematy, wybieramy optymalny (informacja w nagłówku)
- Dla grafiki komputerowej metody słownikowe mogą być lepsze

Algorytm CALIC

- ☐ CALIC = Context Adaptive Lossless Image Compression
- ☐ Zaproponowany w 1995 jako propozycja nowego standardu ISO/JPEG
- Używa kontekstu do określenia predykcji jak też rozkładu prawdopodobieństwa w czasie kodowania
- Najlepsza z istniejących metod bezstratnej kompresji obrazów naturalnych
- Przy kodowaniu każdego punktu korzysta z informacji o otoczeniu:

		NN	NNE
	NW	N	NE
WW	W	X	

X – kodowany piksel

Pozostałe piksele znane koderowi i dekoderowi w momencie kodowania X

Algorytm CALIC - schemat

Główne etapy algorytmu:

- Predykcja wstępna (wykrycie krawędzi gradienty)
- ☐ Korekta predykcji wstępnej zależna od kontekstu
- Obliczenie błędu predykcji; odwzorowanie na zakres równy naturalnej zmienności piksela
- ☐ Kodowanie błędu predykcji w sposób zależny od kontekstu

Predykcja wstępna

$$d_{h} = |W - WW| + |N - NW| + |NE - N|$$

$$d_{v} = |W - NW| + |N - NN| + |NE - NNE|$$

d_v >> d_h → krawędź pozioma, najlepsza aproksymacja X to W

d_h >> d_v → krawędź pionowa, najlepsza aproksymacja X to N

Nie ma wyraźnych różnic

aproksymujemy średnią ważoną otoczenia

Algorytm CALIC – predykcja

```
{ostra krawędź pozioma}
IF (dv - dh > 80)
   PX = W
ELSE IF (dh - dv > 80)
                                         {ostra krawędź pozioma}
   PX = N
ELSE {
        PX = (W+N)/2 + (NE - NW)/2
        IF (dv - dh > 32)
                                         {krawędź pozioma}
           PX = (PX + W)/2
        ELSE IF (dv - dh > 8)
                                         {słaba krawędź pozioma}
           PX = (3 PX + W)/4
        ELSE IF (dh - dv > 32)
                                         {krawędź pionowa}
           PX = (PX + N)/2
        ELSE IF (dh - dv > 8)
                                         {słaba krawędź pionowa}
           PX = (3 PX + N)/4
```

Algorytm CALIC – korekta predykcji

Korekta zależna od kontekstu

- Predykcja gradientowa nie usuwa całej redundancji
- Musimy uwzględnić dodatkowe informacje o wzajemnych relacjach między X a otoczeniem – kontekst
- Definicja kontekstu:

```
Y = \{N, W, NW, NE, NN, WW, 2N - NN, 2W - WW\}
```

Kwantyzacja: $Y_i < PX \rightarrow Yi = 0$ w przeciwnym razie $Y_i = 1$

To daje 144 możliwe wektory binarne

Dodatkowo: $\delta = dh + dv + 2 |N - PN|$, kwantyzacja na przedziały

To daje w sumie 4 * 144 = 576 możliwych kontekstów

 Podczas kodowania zapamiętujemy błąd kodowania dla każdego piksela, wyznaczamy średni błąd w danym kontekście – to pozwala dokonać korekty predykcji zależnej od kontekstu:

$$PX = PX + \langle e(Y, \delta) \rangle$$

Algorytm CALIC – kodowanie błędu

Wyznaczenie błędu predykcji i kodowanie

- Wyznaczmy błąd predykcji: e = PX X
- X, PX liczby z zakresu 0 ... M 1 → e może być pomiędzy –(M 1) a M 1.
- Przed zakodowaniem algorytm dokonuje transformacji e do przedziału
   0 .. M 1
- W trakcie kodowania bierzemy pod uwagę kontekst wyznaczony tym razem przez δ – kwantyzowane w 8 przedziałach (osiem kontekstów kodowania)
- Od kontekstu kodowania zależy wybór alfabetu (alfabety o małej długości, kodowanie rekurencyjne.

Podsumowanie:

CALIC to dobry, ale bardzo złożony algorytm – potrzeba znalezienia podobnie skutecznego, ale prostszego schematu.

Algorytm LOCO-I

- □ LOCO-I = Low Complexity Lossless Compression for Images
- ☐ Zaproponowany w 1996 przez grupę z HP
- Jest podstawą dla aktualnej wersji JPEG-LS
- Schemat podobny do CALIC:
  - Wstępna predykcja
  - Wyznaczenie kontekstu, korekta predykcji
  - Obliczenie błędu predykcji, odwzorowanie na naturalny zakres
  - Kodowanie (dynamiczne kody Golomba)
- ☐ Informacja o otoczeniu:

NW	N	NE
W	X	

X – kodowany piksel

Algorytm LOCO-I – c.d.

Wstępna predykcja

```
Zadana przez algorytm:

IF NW \geq max(W, N)

PX = max(W, N)

ELSE

{

IF NW \leq min(W, N)

PX = min(W, N)

ELSE

PX = N + W - NW
```

Wstępna predykcja jest poprawiana w zależności od kontekstu opartego o:

$$D_1 = NE - N$$

$$D_2 = N - NW$$

$$D_3 = NW - W$$

Algorytm LOCO-I – c.d.

Określenie kontekstu

- Wybór trzech dodatnich współczynników T1 < T2 < T3 używanych do kwantyzacji składowych D_i
- Wyznaczenie składowych wektora kontekstu Q

Utożsamienie Q i –Q gdy $Q_1 < 0$ (wtedy SIGN = -1). To daje (9*9*9+1)/2 = 365 różnych kontekstów

Algorytm LOCO-I – c.d.

Korekta predykcji zależne od kontekstu

$$PX = PX + SIGN * < e(Q) >$$

Wyznaczenie błędu predykcji, transformacja i kodowanie

- e = X PX
- Transformacja odchylenia

$$e < -M/2 =>$$
  $e = e + M$
 $e > M/2 =>$ $e = e - M$

• Kodowanie odchylenia – dynamiczne kodowanie Golomba (optymalne dla kodowania dużych liczb o rozkładzie geometrcznym).

Metody predykcyjne - podsumowanie

Obraz	Stary JPEG		Nowy JPEG		CALIC	
1_ch	31 055	2.11:1	27 339	2.40:1	26 433	2.48:1
2_ch	32 429	2.02:1	30 344	2.16:1	29 213	2.24:1
Ziemia	32 137	2.04:1	26 088	2.51:1	25 280	2.59:1
Miasto	48 818	1.34:1	50 765	1.29:1	48 249	1.36:1

- Metody predykcyjne najlepsze metody bezstratnej kompresji obrazów
- LOCO-I wyraźnie lepszy od "starego" JPEG, nieznacznie słabszy od CALIC – nowy standard JPEG-LS
- Maksymalne stopnie kompresji < 3:1 konieczność poprawy kompresja stratna

Techniki z wieloma poziomami rozdzielczości

- Metody, w których tworzone i kodowane są kolejno reprezentacje obrazów o różnych poziomach rozdzielczości
- Najbardziej znana metoda: HINT (Hierachical Interpolation)

Δ	•	X	•	Δ	•	X	•	Δ
•	*	•	*	•	*	•	*	•
X	•	0	•	X	•	0	•	X
•	*	•	*	•	*	•	*	•
Δ	•	X	•	Δ	•	X	•	Δ
•	*	•	*	•	*	•	*	•
X	•	0	•	X	•	۰	• ,	X
•	*	•	*	•	*	•	*	•
Δ	•	X	•	Δ	•	X	•	Δ

Kolejność kodowania:

- punkty Δ
- punkty o
- punkty X
- punkty *
- punkty •

Progresywna transmisja obrazów

- Polega na przesyłaniu przez sieć obrazów z coraz lepszymi rozdzielczościami
- Stosowana przy konieczności przeglądania dużych obrazów przez sieć o niskiej przepustowości
- Pozwala na szybsze zorientowanie się w zawartości obrazu

Przykład

Użytkownik ma znaleźć 1 spośród 30 obrazów o rozdzielczości 1024 x 1024 poprzez sieć o przepustowości 56 kbps. Przejrzenie całej bazy – 8 x 1024 x 1024/56 000 sek > 1 h.

1 przybliżenie – bloki 8 x 8 reprezentowane jedną wartością – jeden obraz transmitowany przez < 2.5 sek, pełna baza < 1.5 min

2 przybliżenie – ploki 4 x 4 reprezentowane jedną wartością – by poprawić wyświetlenie jednego obrazu trzeba dodatkowo 7 sek, dla całej bazy ~ 4 min.

Progresywna transmisja obrazów - przykład

Progresywna transmisja obrazów - przykład

